

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

A6-0364/2008

23.9.2008

BETÄNKANDE

om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU
(2008/2034(INI))

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor

Föredragande: Gabriele Zimmer

Rådgivande utskotts föredragande (*):
Anna Záborská, utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 47 i arbetsordningen

INNEHÅLL

	Sida
(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 47 i arbetsordningen.....	2
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	22
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN.....	27
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	34
(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 47 i arbetsordningen	

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU (2008/2034(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av kommissionens meddelande om modernisering av det sociala skyddet för ökad social rättvisa och ekonomisk sammanhållning: en satsning på aktiv integration av de personer som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden (KOM(2007)0620),
- med beaktande av kommissionens meddelande om samråd kring insatser på EU-nivå för att främja aktiv integration av de personer som har svårast att komma in på arbetsmarknaden (KOM(2006)0044) och den sammanfattande rapporten från kommissionens tjänsteavdelningar om resultatet av detta samråd,
- med beaktande av rådets rekommendation 92/441/EEG av den 24 juni 1992 om gemensamma kriterier för tillräckliga resurser och socialtjänstförmåner i de sociala trygghetssystemen¹ och rådets rekommendation 92/442/EEG av den 27 juli 1992 om överensstämmelse mellan mål och åtgärder för de sociala trygghetssystemen²,
- med beaktande av kommissionens yttrande om en rimlig lön (KOM(1993)0388),
- med beaktande av de nationella reformprogrammen inom ramen för Lissabonstrategin, de nationella rapporterna om strategier för socialt skydd och social integration för perioden 2006–2008 och uppdateringar från 2007 som lagts fram av medlemsstaterna,
- med beaktande av den gemensamma rapporten om social trygghet och social integration 2008 (KOM(2008)0042) och den gemensamma sysselsättningsrapporten 2007/2008, antagen av rådet den 13–14 mars 2008,
- med beaktande av rapporten från arbetsgruppen inom Kommittén för socialt skydd om fattigdom bland barn och välfärd inom EU från januari 2008,
- med beaktande av FN:s internationella konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter från 1966,
- med beaktande av artiklarna 3, 16, 18, 23, 25, 26 och 29 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolutioner A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179, och A/RES/50/107,
- med beaktande av dokumenten från FN:s ekonomiska och sociala råd E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29, E/CN.4/1990/15,

¹ EGT L 245, 26.8.1992, s. 46.

² EGT L 245, 26.8.1992, s. 49.

E/CN.4/1996/25 och E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25,

- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor från 1979,
- med beaktande av FN:s millennieutvecklingsmål från 2000, särskilt målen att utrota fattigdom och hunger (första målet), uppnå allmän grundskoleutbildning (andra målet), främja jämställdhet mellan könen (tredje målet) samt främja miljöskydd (sjunde målet).
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter från 1989, och dess fakultativa protokoll om försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi,
- med beaktande av FN:s internationella konvention om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar från 1990,
- med beaktande av FN:s internationella handlingsprogram om åldrandefrågor från 2002,
- med beaktande av FN:s konvention om funktionshindrades rättigheter från 2006 och dess fakultativa protokoll,
- med beaktande av ILO-konventionerna nr 26 och 131 om fastställande av minimilöner,
- med beaktande av FN:s och ILO:s dagordning för anständigt arbete,
- med beaktande av kommissionens meddelande om anständigt arbete för alla: EU:s bidrag till agendan för anständigt arbete i världen (KOM(2006)0249) och parlamentets resolution av den 23 maj 2007 om anständigt arbete för alla¹,
- med beaktande av slutsatserna från det informella mötet mellan arbetsmarknads- och socialministrarna i Berlin den 18–20 januari 2007 om ”bra arbete”,
- med beaktande av artiklarna 34, 35 och 36 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna², som särskilt reglerar rätten till socialbidrag och bostadsbidrag, en hög nivå av skydd för människors hälsa och tillgång till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse,
- med beaktande av 1989 års gemenskapsstadga för arbetstagares grundläggande sociala rättigheter och Europarådets reviderade europeiska sociala stadga från 1996,
- med beaktande av de europeiska arbetsmarknadsparternas rekommendationer i rapporten *Key Challenges Facing European Labour Markets: A Joint Analysis of European Social Partners* [De huvudsakliga utmaningarna på den europeiska arbetsmarknaden: en gemensam analys av de europeiska arbetsmarknadsparterna] av den 18 oktober 2007,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung³ och

¹ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

² EUT C 303, 14.12.2007, s. 1.

³ EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.

parlamentets resolution av den 28 april 2005 om romernas situation i Europeiska unionen¹,

- med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling²,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juni 2003 om tillämpningen av den öppna samordningsmetoden³,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Kartläggning av den sociala verkligheten – Delrapport till Europeiska rådets vårmöte 2007” (KOM(2007)0063) och parlamentets resolution av den 15 november 2007 om kartläggning av den sociala verkligheten⁴,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Mot en EU-strategi för barnets rättigheter” (KOM(2006)0367) och parlamentets resolution av den 16 januari 2008⁵ om denna fråga, särskilt punkterna 94–117,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Ett förnyat engagemang för det sociala Europa: Förstärka den öppna samordningsmetoden för socialt skydd och social integration” (KOM(2008)0418),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förslag till beslut om Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utslagning (2010), (KOM(2007)0797 och parlamentets resolutionen om denna fråga, som antogs den 17 juni 2008⁶,
- med beaktande av sin förklaring av den 22 april 2008 om avskaffande av hemlöshet⁷,
- med beaktande av slutsatserna och rekommendationerna i den mycket viktiga studie om våld mot barn från 2006 som FN:s generalsekreterare låtit ta fram, enligt vilken ekonomiska ojämlikheter och socialt utanförskap hör till riskfaktorerna för barnmisshandel,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 9 juli 2008 ”Ett nytt europeiskt socialt handlingsprogram”
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 18 juni 2008 ”Aktiv integration”,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Mot en europeisk stadga om energikonsumenters rättigheter” (KOM(2007)0386),
- med beaktande av artiklarna 136–145 i EG-fördraget,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

¹ EUT C 45 E, 23.2.2006, s. 129.

² EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

³ EUT C 68 E, 18.3.2004, s. 604.

⁴ Antagna texter, P6_TA(2007)0541.

⁵ Antagna texter, P6_TA(2008)0012.

⁶ Antagna texter, P6_TA(2008)0286

⁷ Antagna texter, P6_TA(2008)0163.

- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0364/2008), och av följande skäl:
- A. Vid Europeiska rådets möte i Nice den 7–9 december 2000 fastställdes EU:s mål att nå en avgörande och mätbar minskning av fattigdom och social utslagning före 2010. Det bör göras större framsteg för att nå dessa mål.
 - B. Vid Europeiska rådets möte i Lissabon den 23–24 mars 2000 beslutade man att utrota barnfattigdomen i Europa till 2010.
 - C. Vid Europeiska rådets möte i Nice den 7–9 december 2000 uppmanades medlemsstaterna att följa upp 1992 års rekommendation om garanterade minimiresurser som ska tillhandahållas genom socialskyddssystemen.
 - D. I rådets rekommendation 92/441/EEG erkänns den grundläggande personliga rättigheten att erhålla tillräckliga resurser och socialt stöd för en människovärdig tillvaro.
 - E. I gemenskapsstadgan om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter som antogs 1989, erkänns en arbetstagares rätt till ”en rimlig lön”. År 1993 tog parlamentet och rådet upp behovet av samordnade politiska åtgärder när det gäller minimilöner för att införa denna rätt för arbetstagare till en lön ”som är tillräcklig för att erbjuda dem en godtagbar levnadsstandard”.
 - F. När unionens åtagande att bekämpa fattigdom och social utestängning inleddes 2001 befann sig 55 miljoner människor inom unionen i riskzonen för inkomstfattigdom (15 procent av befolkningen i EU-15). År 2005 hade denna siffra ökat till 78 miljoner (16 procent av befolkningen i EU-25).
 - G. De fortsatta löneskillnaderna mellan kvinnor och män gör det svårare för kvinnor att ta sig ur fattigdom.
 - H. Utan sociala transfereringar skulle antalet personer i unionen, särskilt kvinnor, i riskzonen för fattigdom öka från 16 % till 40 %, eller 25 % exklusive pensionsutbetalningar.
 - I. Kvinnors yrkeskarriärer, som är kortare, långsammare och sämre betalda än mäns, inverkar också på risken för fattigdom, särskilt för kvinnor över 65 år (21 %, dvs. 5 procentenheter mer än för män).
 - J. Barn och ungdomar utgör nästan en tredjedel av unionens befolkning och det finns 19 miljoner barn som befinner sig i riskzonen för fattigdom, och många av dem skiljs från sina familjer på grund av familjernas fattigdom. Det råder ett komplext samband mellan fattigdom, föräldraskap och barns välfärd i olika sociala sammanhang, inbegripet hur barn ska skyddas från all form av misshandel.
 - K. Extrem fattigdom och social utestängning utgör i synnerhet ett brott mot samtliga grundläggande rättigheter.
 - L. Social utestängning drabbar en stor del av unionens befolkning. En av fem har låg

boendestandard och varje dag söker ca 1,8 miljoner människor logi i särskilda boenden för hemlösa, 10 procent bor i hushåll där ingen förvärvsarbetar, långtidsarbetslösheten närmar sig 4 procent, 31 miljoner arbetstagare eller 15 procent har extremt låga löner, 8 procent av arbetstagarna eller 17 miljoner människor lever i inkomstfattigdom trots att de arbetar, andelen elever som lämnar skolan i förtid är över 15 procent och den digitala klyftan kvarstår (44 procent av EU:s befolkning saknar data- och Internetkunskaper).

- M. Fattigdom och bristande jämlikhet drabbar i högre grad kvinnor. Den genomsnittliga inkomsten för kvinnor är bara 55 procent av männens. Äldre kvinnor drabbas i högre grad av fattigdom. Omöjligheten att få tillgång till högkvalitativa tjänster ökar på ett oacceptabelt sätt risken för kvinnor att drabbas av fattigdom.
- N. Regionala och lokala myndigheter har redan ett stort ansvar när det gäller att tillhandahålla allmänna offentliga tjänster och förmåner, men måste samtidigt ta hänsyn till sparkraven i de offentliga budgetarna.
- O. Investeringar i barn och ungdomar bidrar till att öka det ekonomiska väståndet för alla och att bryta fattigdomsspiralen. Det är viktigt att förebygga problem och att ingripa så snart de upptäcks för att värna om barns framtidsutsikter.
- P. Fattigdom och arbetslöshet har kopplats till dålig hälsa och begränsad tillgång till hälso- och sjukvård genom faktorer som dålig kosthållning, undermåliga levnadsförhållanden i missgynnade områden, olämpliga bostäder och stress.
- Q. Effekterna av bristande jämlikhet, fattigdom, social utestängning och avsaknad av möjligheter är knutna till varandra och kräver en sammanhängande strategi på medlemsstatsnivå som inte bara fokuserar på inkomster och välbefinnande utan även på frågor som sysselsättning, utbildning, hälsovård, informationsområdet, kultur, transport och kommande generationers möjligheter.
- R. Under perioden 2000–2005 steg inkomstskillnaderna i unionen (S80/S20) avsevärt från 4,5 till 4,9 enligt Europeiska unionens gemenskapsstatistik över inkomster och levnadsförhållanden (EU SILC) så att de rikaste 20 procenten av unionens befolkning 2005 hade en inkomst som var nära fem gånger högre än inkomsten för de återstående 80 procenten av befolkningen.
- S. Europaparlamentet anser att fängelsestraff utan adekvat rehabilitering ofta leder till ytterligare social utestängning och arbetslöshet.
- T. Av unionens totala befolkning i arbetsför ålder är 16 procent funktionshindrade. Arbetslösheten bland funktionshindrade, vilket inbegriper människor som lider av psykisk ohälsa, äldre och etniska minoriteter i unionen, är fortfarande oacceptabelt hög. 500 000 funktionshindrade bor fortfarande på större slutna institutioner.

En mer helhetsbaserad syn på aktiv social integration

- 1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens strategi för aktiv social integration. Parlamentet anser att det överordnade målet för en aktiv social integrationspolitik måste vara att införa grundläggande rättigheter som ska ge människor möjlighet att leva i

värdighet och delta i samhällslivet och på arbetsmarknaden.

2. Europaparlamentet anser att politiken för aktiv social integration på ett avgörande sätt måste försöka utrota fattigdom och social utestängning både för dem som har sysselsättning (de arbetande fattiga) och för dem som inte förvärvsarbetar. Parlamentet anser precis som kommissionen att en mer helhetsbaserad syn bör bygga på följande principer:
 - a) Tillräckligt inkomststöd för att förhindra social utestängning: Medlemsstaterna bör i enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen fastställa minimiinkomstsystem, tillhörande förmåner och socialbidrag som är lättillgängliga och tillhandahåller tillräckliga resurser, och låta dessa åtföljas av en strategisk plan för en aktiv integrationspolitik, för att lyfta människor ur fattigdom och förebygga social utestängning. Parlamentet konstaterar att politiken för aktiv integration måste främja större rättvisa mellan sociala skyddssystem och också skapa särskilda följdåtgärder (till exempel rehabilitering, utbildning, rådgivning, barnomsorg, boende, språkkurser för invandrare samt stödtjänster) som ska göra det möjligt för människor att leva ett värdigt liv.
 - b) Anknnytning till arbetsmarknaden: Åtgärder för aktiv integration bör inriktas på att främja en stabil och trygg högkvalificerad anställning, göra arbete mer attraktivt, skapa arbeten av hög kvalitet och främja kvaliteten i arbetet, tillhandahålla bra arbetsmiljöer, öka produktiviteten och det aktiva stödet för de mest missgynnade, tillhandahålla särskilda stödåtgärder och tjänster som ska öka anställningsbarheten och hjälpa människor att hålla sig kvar på arbetsmarknaden, utveckla företagsverksamhet och tillhandahålla stöd i arbetssökandet, högkvalitativ utbildning, yrkesutbildning och livslångt lärande, personlig rådgivning, särskilt stöd och subventionerad anställning till sårbara grupper som arbetstagare med funktionshinder.
 - c) Koppling till bättre tillgång till kvalitativa tjänster: Tillgång, kostnadsnivå, öppenhet, insyn, universalitet och kvalitet när det gäller grundläggande tjänster – sociala tjänster, tjänster av allmänt (ekonomiskt) intresse – måste stärkas för att främja social och territoriell sammanhållning, garantera grundläggande rättigheter och skapa en draglig tillvaro för alla, särskilt för sårbara och missgynnade grupper i samhället, bland annat funktionshindrade, äldre, ensamstående föräldrar och familjer med många barn. Tjänsterna bör utformas på ett sätt som tar hänsyn till olika gruppers behov. Ytterligare privatisering av offentliga och sociala tjänster måste därför undvikas så att alla medborgare kan ha råd med och få tillgång till tjänster av hög kvalitet.
 - d) Integrering av ett jämställdhetsperspektiv och motverkande av diskriminering: Politiken för aktiv integration måste främja jämställdhet och bidra till att alla former av diskriminering elimineras i alla de aspekter av aktiv social integration som nämns ovan. Aktivt deltagande: God förvaltning måste främjas liksom deltagande och integration av alla berörda parter genom att direkt engagera de personer som är drabbade av fattigdom, social utestängning och orättvisor på både nationell och europeisk nivå – särskilt människor som lever i extrem fattigdom – samt arbetsmarknadsparter, icke-statliga organisationer och medier i utvecklingen, förvaltningen, genomförandet och bedömningen av strategier.

3. Europaparlamentet anser att rådets rekommendation 92/441/EEG måste utvidgas och uppdateras mot bakgrund av resultaten från unionens kartläggning av den sociala verkligheten och den föreslagna helhetsstrategin för aktiv integration, och att det också i rekommendationen bör tas vederbörlig hänsyn till nya sociala risker som hänger samman med befolkningsutvecklingen och kunskapsbaserade ekonomin och tjänsteekonomin.
4. Europaparlamentet håller med kommissionen om att en mer helhetsbaserad syn på aktiv integration också bör ha en särskild inriktning på att utrota barnfattigdom, undanröja ojämlik tillgång till hälsovård och hälsoresultat, att hantera fattigdom och social utestängning som hör samman med statliga och privata pensionssystem och att tillhandahålla värdig långtidsvård av hög kvalitet.

Att garantera tillräcklig inkomst för att trygga ett värdigt liv för alla

5. Europaparlamentet påpekar att de flesta medlemsstater inom EU-27 har nationella minimiinkomstsystem, men att det finns ett antal som inte har infört sådana system. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa minimiinkomstsystem för att åstadkomma social integration och uppmuntrar dem att utbyta bästa praxis. Parlamentet konstaterar att medlemsstater som tillhandahåller socialbidrag är skyldiga att se till att medborgarna förstår vilka bidrag de har rätt till och att de har tillgång till dessa.
6. Europaparlamentet beklagar djupt att vissa medlemsstater inte verkar beakta rådets rekommendation 92/441/EEG, enligt vilken det är en grundläggande rättighet att erhålla inkomster och socialt stöd som är tillräckliga för en människovärdig tillvaro.
7. Europaparlamentet håller med kommissionen om att socialbidragsnivån i de flesta medlemsstater redan är så låg att risken för fattigdom är stor. Parlamentet vidhåller att det huvudsakliga syftet med minimiinkomstsystem måste vara att lyfta människor ur fattigdom så att de får möjlighet att leva ett värdigt liv. Parlamentet uppmanar kommissionen att utreda vilken effekt en villkorslös grundinkomst skulle ha i kampen mot fattigdomen.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sammanställa en ingående rapport om huruvida välfärdssystemen i medlemsstaterna (bl.a. minimiinkomster och tillhörande förmåner, arbetslöshets-, invaliditets- och efterlevandeförmåner, lagstadgade och kompletterande pensionssystem samt förtidspensioner) ger inkomster som ligger över unionens tröskel för fattigdomsrisk som är 60 procent av det nationella genomsnittet.
9. Europaparlamentet anser att kommissionen bör överväga att fastställa en gemensam metod för beräkningen av minimiinkomst och levnadskostnader (en korg med varor och tjänster) för att garantera jämförbara mätningar av fattigdomsgränsen, samt definiera kriteriet för när sociala åtgärder blir nödvändiga.
10. Europaparlamentet påminner om att kvinnor löper större risk att drabbas av extrem fattigdom än män. Parlamentet framhåller att den ihållande trenden mot en feminisering av fattigdomen i dagens europeiska samhällen visar att de nuvarande sociala trygghetssystemen och alla olika strategier på det sociala och ekonomiska området samt på sysselsättningsområdet i unionen inte är anpassade efter kvinnors behov eller att hantera skillnaderna i kvinnors arbete. Vidare understryker parlamentet att fattigdomen

bland kvinnor och deras sociala utestängning i Europa kräver specifika, multipla och genusanpassade åtgärder.

11. Europaparlamentet konstaterar att tillräckliga minimiinkomstsystem är en grundläggande förutsättning för en europeisk union baserad på social rättvisa och lika möjligheter för alla. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera en tillräcklig minimiinkomst för perioder av arbetslöshet eller mellan anställningar och att särskilt uppmärksamma de grupper av kvinnor som har stort ansvar utöver arbetet.
12. Europaparlamentet uppmanar rådet att enas om ett EU-mål för minimiinkomstsystem och bidragsfinansierade system för ersättning av inkomstbortfall, som ska ge ett inkomststöd på minst 60 procent av det nationella genomsnittet, och att dessutom enas om en tidtabell för att nå detta mål i alla medlemsstater.
13. Europaparlamentet anser att risken att drabbas av fattigdom är större för kvinnor än för män, särskilt bland äldre, eftersom de sociala trygghetssystemen ofta grundas på principen om kontinuerligt avlönat arbete. Parlamentet efterlyser en individualiserad rätt till minimiinkomst som inte är beroende av anställningsrelaterade bidrag.
14. Europaparlamentet anser att fattigdom bland personer i sysselsättning visar att arbetsvillkoren är orättvisa och kräver att insatser koncentreras på att lösa detta problem, så att lön i allmänhet och minimilöner i synnerhet – oavsett om de är lagstadgade eller finns i kollektivavtal – förhindrar inkomstfattigdom och garanterar en skälig levnadsstandard.
15. Europaparlamentet uppmanar rådet att enas om ett EU-mål för minimilöner (lagstadgade kollektivavtal på nationell, regional eller sektoriell nivå), som ska ge en ersättning på minst 60 procent av relevant (nationell, sektoriell osv.) genomsnittslön, och att dessutom enas om en tidtabell för att nå detta mål i alla medlemsstater.
16. Europaparlamentet framhåller att minimiinkomstsystem ska kompletteras med ett stödåtgärds paket för social integration. Paketet med åtgärder för social integration, exempelvis vad gäller boende och stöd för utbildning, fortbildning, yrkesmässig omskolning och för livslångt lärande samt för en god ekonomisk hushållning samt inkomststödssystem ska bidra till att täcka kostnaderna för enskilda och hushåll på ett sätt som garanterar de mest grundläggande behoven och tillgodoser behoven av livslångt lärande, särskilt för ensamstående, ensamstående föräldrar och stora familjer.
17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att granska sina ofta komplicerade och invecklade inkomststödssystem, oavsett deras särskilda utformning (bl.a. minimiinkomstsystem och tillhörande förmåner, bidragsfinansierade system för ersättning för inkomstbortfall) i syfte att göra dem lättillgängligare och effektivare.
18. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör tillhandahålla riktade kompletterande förmåner för missgynnade grupper (såsom funktionshindrade eller kroniskt sjuka, ensamstående föräldrar eller hushåll med många barn) som ska täcka extrakostnader för t.ex. personlig assistens, användning av särskild utrustning och vård och omsorg genom att bl.a. ha rimliga priser på mediciner för de mindre gynnade befolkningsgrupperna. Parlamentet understryker behovet av rimliga invaliditetspensioner och ålderspension.

19. Europaparlamentet konstaterar att inkomstfördelningen bland egenföretagare är ojämn och att en fjärdedel av egenföretagarna lever under fattigdomsgränsen och att entreprenörer därför behöver mer institutionaliserat stöd för att undvika fattigdomsfällan.

Att utrota barnfattigdom: från analys till riktade åtgärder och tillämpning

20. Europaparlamentet framhåller vikten av en helhetsbaserad syn på barns materiella trygghet och välfärd på grundval av FN:s konvention om barnets rättigheter, så att familjerna ska ha tillräckliga inkomster för att kunna garantera sina barn lämpliga boendevillkor, god kost samt tillgång till högkvalitativ hälsovård, sociala tjänster och utbildning, i syfte att garantera dem en harmonisk utveckling både på det fysiska och personliga planet. Parlamentet anser dock att barns grundläggande behov bör prioriteras framför medlemsstaternas finansiella överväganden.

21. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner, medlemsstaterna och organisationer i det civila samhället att se till att barns deltagande alltid organiseras på ett sätt som överensstämmer med principerna om säkert och meningsfullt deltagande.

22. Europaparlamentet uppmärksammar följande aspekter av en helhetsbaserad syn:

- a) Att erkänna att barn och ungdomar är medborgare och oberoende personer med rättigheter samtidigt som de är del av en familj.
- b) Att se till att barn växer upp i familjer med de resurser som krävs för att uppfylla alla aspekter av deras emotionella, sociala, fysiska och kognitiva behov samt att ge nödvändigt stöd till föräldrar som lever i extrem fattigdom så att de kan förvärva de medel som behövs för att kunna uppfylla sina skyldigheter som föräldrar, och att således förhindra att föräldrar som lever under ekonomiskt svåra förhållanden överger och placerar ut sina barn.
- c) Att ge tillgång till tjänster och möjligheter som är nödvändiga för alla barn i syfte att förbättra deras nuvarande och framtida välfärd, framför allt uppmärksamma barn med behov av särskilt stöd (etniska minoriteter, invandrare, gatubarn och barn med funktionshinder), så att de ska kunna förverkliga sig själva, samt att förebygga situationer av utsatthet, särskilt fattigdom som sträcker sig över flera generationer, även genom att se till att barn har tillgång till utbildning samt hälso- och sjukvård.
- d) Att låta barn delta i samhället, bland annat i beslut som rör deras åldersgrupp och som direkt påverkar deras liv samt i det sociala och kulturella livet, i nöjen och idrott.
- e) Att tillhandahålla ekonomiskt stöd till stora barnfamiljer för att stoppa befolkningsminskningen, och till ensamstående föräldrar med ett eller flera barn, samt vidta åtgärder som gör det lättare för dem att komma in på eller tillbaka till arbetsmarknaden, med tanke på att antalet familjer med en förälder blir allt fler och att de konfronteras med större problem än familjer med två föräldrar.
- f) Att erkänna den roll som familjer spelar för barnens välfärd och utveckling.

- g) Att hjälpa gatubarn, barn som utsatts för handel och underåriga utan medföljande vuxen att återförenas med sina familjer, och att i varje enskilt fall se till barnets bästa. Parlamentet betonar att återföreningen bör åtföljas av särskilda åtgärder för social återintegrering i de fall där den socioekonomiska situationen har fått barnet att dras in i olaglig inkomstbringande verksamhet som skadar barnets fysiska och moraliska utveckling, såsom prostitution och narkotikahandel. Parlamentet efterlyser en gemensam samordnad insats för att komma åt de verkliga orsakerna till extrem marginalisering och fattigdom bland gatubarn och deras familjer genom att förbättra deras tillgång till kvalitativa tjänster och motverka organiserad brottslighet. Parlamentet uppmanar rådet att enas om ett EU-övergripande åtagande baserat på parlamentets ovan nämnda resolution av den 16 januari 2008 ”Mot en EU-strategi för barnets rättigheter” för att före 2015 få ett slut på fenomenet gatubarn.
- h) Att få medlemsstaterna att erkänna att den onda cirkeln av extrem fattigdom, utsatthet, diskriminering och social utestängning försätter barn, särskilt gatubarn, i en farlig situation och att det krävs differentierade och individuella åtgärder för att komma till rätta med alla negativa omständigheter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ställa sig bakom en gemensam europeisk insats för att få stopp på handel med barn, barnprostitution, narkotikamissbruk bland barn, våld mot barn och ungdomsbrottslighet.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta fattigdom bland barn och social utestängning i ett bredare sammanhang vid utformning av EU-politik, inbegripet frågor som invandring, diskriminering, skydd av barn mot alla former av misshandel och övergrepp, anhörigvård av barn och vuxna, jämställdhet, familjestöd, aktiv social integration, omvårdnad och utbildning från tidig ålder, livslångt lärande samt förenande av yrkesliv, privatliv och familjeliv.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att på ett effektivt sätt tillämpa principen om lika lön för likvärdigt arbete och att genomföra en särskild analys och reform av de sociala trygghetssystemen samt att utveckla EU-riktlinjer för att reformera de sociala trygghetssystemen utifrån ett jämställdhetsperspektiv, däribland en individualisering av rätten till socialförsäkring, genom att anpassa den sociala tryggheten och socialtjänsterna till de förändrade familjestrukturerna och se till att de sociala trygghetssystemen på ett bättre sätt kommer till rätta med kvinnors utsatta situation och tillgodoser de mest sårbara kvinnornas behov.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra benchmarking och övervakning i den öppna samordningsmetoden, att fastställa gemensamma indikatorer och att samla in jämförbara uppgifter av hög kvalitet samt långsiktig statistik om barns situation som täcker alla aspekter av en helhetsbaserad syn på att bekämpa barnfattigdom och social utestängning, däribland boendet för familjer och barn för att kunna övervaka barn välfärd.
26. Europaparlamentet uppmanar Eurostat att etablera en koppling med den uppsättning indikatorer som håller på att tas fram på begäran av Europeiska unionens byrå för de grundläggande rättigheterna i syfte att övervaka EU-åtgärdernas effekter på barnens rättigheter och välfärd. Parlamentet pekar på behovet av att kommissionen, byrån för de grundläggande rättigheterna och medlemsstaterna tillsammans anstränger sig för att

samarbeta med relevanta FN-organ, internationella organisationer och forskningscenter för att förbättra insamlingen av jämförbara statistiska uppgifter om barnens situation inom unionen¹. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta alla åtgärder som behövs för att följa rekommendationen i rapporten från kommittén för socialt skydd av den 17 januari 2008, om att medlemsstaterna ska se över de olika uppgiftskällor som finns tillgängliga på nationell nivå och lägre nivåer om barn i utsatta situationer.

27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa förebyggande system som kan upptäcka kritiska situationer, exempelvis då föräldrarna är nära att förlora hemmet eller när barnen plötsligt tas ur skolan, eller fall där föräldrarna har fallit offer för övergrepp under sin egen barndom. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bedriva en aktiv politik som hindrar barn från att sluta skolan i förtid genom system som stödjer utsatta grupper.
28. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har gjort så att ge sina lokala myndigheter befogenhet att inrätta och driva system för att stödja barn i svårigheter, för att skapa så effektiva system som möjligt.
29. Europaparlamentet håller med kommissionen om att man bäst bekämpar fattigdom bland barn genom att inrikta sig lika mycket på mångfalden av moderna familjestrukturer som på barnets rättigheter.
30. Europaparlamentet ber kommissionen att arbeta för en välavvägd kombination av politiska åtgärder med lämpliga resurser och tydliga mål som tar hänsyn till den särskilda situationen i medlemsstaterna och prioriterar tidigt ingripande.
31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i större utsträckning lära sig av varandra och att övervaka framgångsrika och mindre framgångsrika åtgärder för att bekämpa barnfattigdom och social utestängning.
32. Europaparlamentet betonar vikten av att en integrerad och helhetsbaserad familjepolitik inte bara ska omfatta aktiv integration utan också ska ta itu med alla aspekter av barns och familjers välfärd och utrota barnfattigdom och social utestängning i unionen.
33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta bästa metoder om barns deltagande och att verka för att barn ska kunna påverka beslut som rör deras egen framtid eftersom barnperspektivet härigenom tillämpas på bästa sätt.
34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens och medlemsstaternas engagemang i konventionen om barnets rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att upprätta ett klart samband mellan agendan för barnets rättigheter och agendan för att bekämpa barnfattigdom och utestängning eftersom barnfattigdom bryter mot grundläggande mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att beakta de rekommendationer som kommittén för konventionen ger som svar på genomföranderapporterna från staterna som är parter i protokollet och de alternativa rapporterna från icke-statliga organisationer när de utarbetar sina strategier för social integration.

¹ 2007/2093(INI).

35. Europaparlamentet påpekar att ensamstående föräldrar inte bör försättas i en sämre situation än par med barn när det gäller tjänster och ersättningar.
36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta nationella strategier för att minska och utrota barnfattigdom med hjälp av en differentierad strategi som beaktar de olika nivåerna av fattigdom beroende på region och barnens ålder.
37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att alla barn och familjer, inbegripet de fattiga och socialt utestängda, har tillgång till sociala omsorgstjänster av hög kvalitet och att det finns en klar förståelse för hur fattigdom påverkar familjer, däribland den ökade risken och följderna av övergrepp mot barn och barnmisshandel.

Sysselsättningspolitik för en arbetsmarknad som främjar social integration

38. Europaparlamentet instämmer med kommissionen i att sysselsättning är det bästa sättet att undvika fattigdom och social utestängning, men att det inte alltid är en garanti, eftersom 8 procent av arbetstagarna i unionen enligt officiell statistik befinner sig i riskzonen för fattigdom. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas därför att effektivt tillämpa direktiv 2000/78/EG.
39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att mer effektivt tillämpa befintlig gemenskapslagstiftning beträffande sysselsättning och sociala frågor.
40. Europaparlamentet framhåller att i unionen är 20 miljoner människor, främst kvinnor, arbetande fattiga, dvs. 6 % av den totala befolkningen, och 36 % av den arbetande befolkningen löper risk att drabbas av fattigdom. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att enas om ett system med minimilöner som en del av aktiv integration.
41. Europaparlamentet betonar att andelen deltidsarbete i unionen är 31 % för kvinnor och 7,4 % för män. Deltidsarbete för kvinnor innebär ofta obetydligt och marginellt deltidsarbete med låg lön och otillräckligt socialt skydd. Kvinnor löper därför större risk att drabbas av fattigdom, särskilt äldre kvinnor, eftersom det ofta inte går att leva ett oberoende liv på den pension som man tjänat in på deltidsarbete.
42. Europaparlamentet anser att för en aktiv integration på arbetsmarknaden krävs följande åtgärder för de mest missgynnade grupperna:
 - i) Stöd för personlig utveckling genom utbildning, yrkesutbildning, livslångt lärande, IT-kunskaper, familjestabilitet, social integration innan anställningen börjar, erkännande av det egna ansvarets betydelse för integration i samhället, som därför bör stimuleras.
 - ii) Största möjliga tillgång till information om och individanpassade vägar till trygg och stabil högkvalitativ sysselsättning i enlighet med människors behov och förmågor. Avlägsnande av hinder för att komma in på eller tillbaka till arbetsmarknaden, med särskild tonvikt på ensamstående föräldrar. En successiv och flexibel pensionering bör främjas för att öka de äldres inkomster och förhindra fattigdom.
 - iii) Stödåtgärder som främjar anställning och möjligheten att hålla sig kvar på arbetsmarknaden (t.ex. internutbildning och möjligheter till livslångt lärande) och

utvecklande av en företagaranda och anställningsvillkor som underlättar för marginaliserade människor att komma in i arbetslivet och få anställning och som ger dem möjlighet att förena arbete med sociala svårigheter (t.ex. dåliga bostäder, omvårdnadsansvar och hälsoproblem).

- iiii) Uppföljning i samband med anställningar som upphör för personer som uppnått pensionsålder med avseende på frigörandet av deras tjänster.
43. Europaparlamentet anser att åtgärder för att göra arbete lönsamt bör lösa problemet med låglönefallen och de lågavlönade som fastnar i en ond cirkel med låg eller ingen lön, med vars hjälp individer rör sig mellan otrygga, lågavlönande, lågkvalitativa, lågproduktiva arbeten och arbetslöshet och/eller brist på sysselsättning; Behovet av flexibilitet när det gäller arbetslöshetsersättning och sociala förmåner måste behandlas som ett brådskande ärende. Parlamentet betonar att välfärdssystemen aktivt bör stimulera människor till att söka nytt arbete och att byte ska uppmuntras genom begränsningar av inkomstbortfallet och möjligheter till utbildning. Parlamentet uppmanar beslutsfattare att använda begreppet flexicurity i sina åtgärder för att göra arbete lönsamt.
44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ompröva ”aktiveringsåtgärder” som grundas på alltför restriktiva regler och villkor för stödberättigande och som tvingar människor till lågkvalitativa arbeten som inte räcker till en dräglig levnadsstandard.
45. Europaparlamentet föreslår att man hittar en balans mellan människors personliga ansvar och socialbidrag så att var och en får möjlighet att leva ett värdigt liv och delta i samhällslivet.
46. Europaparlamentet uppmärksammar rådets ståndpunkt om att en aktiv arbetsmarknadspolitik bör främja ”bra arbete” och social rörlighet uppåt samt fungera som en språngbräda mot en fast, lönsam anställning med ett adekvat socialt skydd, anständiga arbetsvillkor och skälig lön.
47. Europaparlamentet framhåller att den sociala ekonomin, företag inom den sociala ekonomin, den ideella sektorn och den offentliga sektorn har stor potential att skapa subventionerad sysselsättning och arbetsmiljöer åt sårbara grupper, och att denna potential bör undersökas och stödjas fullt ut av medlemsstaterna och gemenskapspolitiken (Europeiska socialfonden, regionalfonden och Sammanhållningsfonden).
48. Europaparlamentet håller med kommissionen om att de personer som av olika skäl inte kan arbeta (såsom allvarliga funktionsnedsättningar, ålder eller oförmåga, varaktig fattigdom och/eller diskriminering över generationerna, alltför stort familje- eller vårdansvar eller fattigdom i närområdet) måste genom en aktiv integrationspolitik få inkomststöd och stödåtgärder för att förebygga fattigdom och social utestängning så att dessa människor kan leva ett värdigt liv och delta i samhällslivet.
49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inte enbart minska skattetrycket på låginkomsttagare, utan även på medelinkomsttagare, för att förhindra att arbetstagare fastnar i en låginkomstfälla och för att bekämpa odeklarerat arbete.
50. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten vid de sociala förändringar som pågår i

Europa och som förändrar hushållens traditionella sammansättning. Parlamentet kräver att dessa förändringar beaktas i syfte att avlägsna hindren för tillträde till arbetsmarknaden för den part i gifta samboförhållanden som inte är aktiv i arbetslivet.

51. Europaparlamentet anser att den sociala ekonomin och företag inom den sociala ekonomin måste tillhandahålla rimliga arbetsvillkor och löner och även främja jämställdhet och motverka diskriminering (såsom att minska löneklyftan mellan könen, respektera kollektivavtal och betala minimilöner och garantera likabehandling).
52. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör uppmuntras att behålla och införa arbetsbaserade lärlingssystem, trots en välkommen utveckling mot ett högre deltagande i högre utbildning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla en konsekvent politik om praktiktjänstgöring som ska ge minimigarantier och skälig lön och att dessutom bekämpa den nuvarande tendensen att kamouflera arbete som obetalt praktikarbete.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla en sammanhängande strategi för utvecklingssystemen i hela unionen när det gäller yrkesvägledning på grundval av liknande coachingmetoder, så att ungdomar kan få fackutbildning inom de branscher de väljer för sin karriär. Parlamentet påpekar att utbildningssystemen måste grundas på ett ömsesidigt erkännande av examensbevis och yrkeskvalifikationer och omfatta språkutbildning för att undanröja språkbarriärer i unionen. Parlamentet anser att det i åtgärderna för omskolning bör finnas en balans mellan känslomässigt och yrkesmässigt välbefinnande så att omskolning inte uppfattas som ett handikapp eller hinder mot yrkesmässig utveckling.
54. Europaparlamentet framhåller att ungdomar, äldre (innan de uppnår den lagstadgade pensionsåldern) och invandrare behöver integreras aktivt för att åstadkomma en integrerad arbetsmarknad. Parlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att omgående vidta en rad konkreta åtgärder för att bekämpa svartarbete, tvångsarbete för barn och otillåtet utnyttjande av arbetstagare och att ta itu med den missvisande sammanblandningen mellan ekonomiska invandrare och asylsökande och sammanblandningen av båda dessa fenomen med illegal invandring. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att dels föreslå lagstiftning för att förhindra illegala arbetsförmedlare (s.k. gangmasters) från att utnyttja sårbara arbetstagare, dels att skriva under och ratificera FN:s konvention om skydd av alla migrerande arbetstagare och deras familjer.

Att tillhandahålla kvalitetstjänster och garantera tillgång för sårbara och missgynnade grupper

55. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åsikt att lagstadgade och kompletterande sociala trygghetssystem, hälsovård och sociala tjänster av allmänt intresse måste ha en förebyggande roll och bidra till den sociala sammanhållningen, underlätta social integration och skydda de grundläggande rättigheterna. Parlamentet framhåller behovet av att säkerställa utvecklingen av högkvalitativ, tillgänglig och långsiktig vård till rimliga priser för behövande och stöd till vårdgivaren. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att kartlägga och försöka lösa problemen för vårdare av anhöriga, som ofta tvingas stå utanför arbetsmarknaden.

56. Europaparlamentet håller med kommissionen om att tjänster av allmänt intresse, inbegripet nätverkssektorer som transport, telekommunikation, energi och övriga offentliga försörjningstjänster samt finansiella tjänster, har en viktig roll att spela när det gäller att skapa social och regional sammanhållning och bör bidra till aktiv integration.
57. Europaparlamentet betonar att tillgång till varor och tjänster bör vara en rättighet för alla unionens medborgare och välkomnar därför kommissionens förslag om ett övergripande direktiv som kompletterar direktiv 2000/78/EG och omfattar alla former av diskriminering på de grunder som anges artikel 13 i EG-fördraget vilket bör bidra till att bekämpa diskriminering inom andra områden än sysselsättning, däribland diskriminering på grund av funktionshinder, ålder, religion eller trosuppfattning eller sexuell läggning. Parlamentet anser även att ytterligare framsteg bör göras när det gäller att tillämpa de gemenskapsdirektiv om bekämpning av diskriminering som redan finns.
58. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att överväga i vilken utsträckning man kan införa sociala standardavgifter för utsatta grupper (till exempel på områdena energi och kollektivtrafik) och skapa möjligheter för att få mikrokrediter så att aktiv integration, hälso- och sjukvård samt utbildning kan främjas för människor som har problem på det materiella planet.
59. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen och medlemsstaterna att stärka de samhällsomfattande tjänsterna (t.ex. sektorerna inom telekommunikation och posttjänster) för att de viktigaste tjänsterna ska bli lättillgängligare och billigare och de riktade tjänsterna i allmänhetens intresse också ska omfatta utsatta och missgynnade grupper i samhället.
60. Europaparlamentet uppmanar rådet att enas om ett åtagande som omfattar hela EU i syfte att avskaffa hemlösheten före 2015 och medlemsstaterna att utarbeta en integrerad politik för att tillhandahålla bra boende för alla till en rimlig kostnad. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta ”beredskapsplaner för vintern” som en del av en bredare strategi mot hemlösheten, och att inrätta förmedlingar som ska kunna tillhandahålla och ge tillgång till boende för diskriminerade grupper. Parlamentet föreslår att man samlar in jämförbara data om omfattningen av hemlösheten och dåliga bostäder. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en europeisk ramdefinition av hemlöshet och att ge årliga uppdateringar om de åtgärder som vidtagits och de framsteg som gjorts i EU:s medlemsstater för att avskaffa hemlöshet.
61. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att minska barnfattigdomen med 50 procent före 2012, och att mäta sådana minskningar med indikatorer som inte enbart är ekonomiska som ett första steg för att utrota barnfattigdomen inom EU samt att tilldela tillräckliga resurser för att detta mål ska nås. Parlamentet anser att man i indikatorerna som används för att mäta denna minskning bör ta särskild hänsyn till barn i familjer som lever i extrem fattigdom.
62. Europaparlamentet framhåller vikten av att främja integrerade tjänster för att bemöta det mångfasetterade problem som fattigdom och social utestängning utgör, till exempel genom att se till kopplingen mellan fattigdom och hemlöshet, våld, hälsa och psykisk hälsa, utbildningsnivåer, social och samhällelig integration, bristande tillgång till

informationsteknik och infrastruktur och den ökade ”digitala klyftan”.

63. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta en helhetsstrategi när det gäller hälsa och att utarbeta en integrerad social- och hälsopolitik för att bekämpa ojämlikheter i tillhandahållandet av sjukvård, förebyggande vård och hälsoresultat, särskilt när det gäller sårbara grupper och de som är svårast att nå.
64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja frivillig verksamhet eftersom den bidrar till en social integrering av människor som har förlorat kontakten med, eller inte längre är aktiva på, arbetsmarknaden.
65. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen inriktar sig på att göra tjänsterna mer tillgängliga (tillgång och rimlig kostnadsnivå) och på att förbättra kvaliteten på tjänsterna (användarinflytande, övervakning, resultatutvärdering, bra arbetsförhållanden, jämlikhet vid anställning och tillhandahållande av tjänster, samordning och integration av tjänster samt en adekvat fysisk infrastruktur).
66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra samordningen av offentliga tjänster, särskilt kopplingarna mellan tjänster för barn och tjänster för vuxna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa stödprogram för föräldrar inom områden där fattigdom leder till okunnighet i fråga om barnuppfostran och se till att det finns tillräckliga medel för jourtelefonlinjer för barn. Parlamentet understryker att offentliga tjänster för barn och familjer måste garantera att rätt strukturer, incitament, resultathanteringssystem, finansieringsformer och arbetskraft finns på plats, att arbetskraften som arbetar närmast familjerna har rätt kompetens, kunskaper och förtroende för att kunna förebygga och ingripa i ett tidigt skede, och att tjänsterna motsvarar användarnas behov, särskild de mest utsatta familjernas behov.
67. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i högre grad uppmärksamma det faktum att nedskärningar i bidrag till särskilda förmåner såsom matpengar, gratis läromedel och elevtransporter samt till fritidsaktiviteter och utbildningsmöjligheter efter skolan kan leda till direkt social utestängning, särskilt för barn från socialt svaga familjer. Parlamentet betonar hur viktigt det är att medlemsstaterna erbjuder lika möjligheter så att alla barn kan integreras genom en aktiv idrottspolitik i skolorna och tillgång till informationsteknik. Parlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa tjänster för barn såsom barnomsorg, skoltransporter och skolmåltider i förteckningen över sociala tjänster av allmänt intresse.
68. Europaparlamentet välkomnar avinstitutionaliseringen för funktionshindrade, men konstaterar att detta kräver ett övergripande samhällsbaserat stöd av god kvalitet och vård- och omsorgstjänster som ska främja självständigt boende, rätten till personlig assistans, rätten till kontroll över den egna ekonomin och fullt deltagande i samhället i medlemsstaterna.
69. Europaparlamentet understryker behovet av att medlemsstaterna främjar utveckling och tillämpning av omfattande lokala, regionala och nationella strategier för åldrande.
70. Europaparlamentet anser att fler åtgärder bör vidtas både på medlemsstatsnivå och

EU-nivå för att erkänna, forska om och komma till rätta med våld i hemmet och övergrepp mot barn och äldre.

71. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta en konstruktivare strategi för att bekämpa drogmissbruk och menar att tonvikten bör ligga på utbildning och behandling av missbruk, snarare än straffrättsliga påföljder.
72. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att prioritera offentliga hälsovårdsinsatser som syftar till att med kraft ta itu med orättvisor på folkhälsnivå, och när det gäller tillgången till hälsovård för många etniska minoritetsgrupper.
73. Europaparlamentet konstaterar att alkohol- och drogmissbruk i samtliga medlemsstater kan leda till brottslighet, arbetslöshet och social utestängning. Parlamentet anser därför att det är oacceptabelt att fängelsesystemet är det enda sättet för många personer att få behandling och rådgivning.
74. Europaparlamentet betonar att det finns funktionshinder av många olika slag, såsom rörelsehinder, nedsatt syn, nedsatt hörsel, psykisk ohälsa, kroniska sjukdomar och inlärningssvårigheter. Parlamentet påpekar att personer med flera funktionshinder har särskilt svåra problem, liksom personer som är utsatta för flera former av diskriminering.
75. Europaparlamentet kräver att man slutar stigmatisera personer som lider av psykisk ohälsa och personer med inlärningssvårigheter och i stället främjar psykisk hälsa och välbefinnande, förebygger psykisk ohälsa samt ökar resurserna för behandling och vård.
76. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa lagarna mot människohandel och diskriminering och framför allt att underteckna, ratificera och tillämpa Europarådets konvention om åtgärder mot människohandel.
77. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att garantera en människorättsbaserad asylpolitik i enlighet med FN:s flyktingkonvention om flyktingars rättsliga ställning och annan relevant människorättslagstiftning, och att samtidigt verka för att få ett slut på de asylsökandes bidragsberoende genom att låta dem arbeta och undersöka möjligheterna att utveckla fler legala invandringsvägar.

Att förbättra den politiska samordningen och engagera alla behöriga parter

78. Europaparlamentet beklagar att kommissionens gemensamma rapport om social trygghet och social integration från 2008 inte lägger tillräcklig strategisk fokus på att utrota fattigdomen och övervinna social utestängning.
79. Europaparlamentet håller med kommissionen om att man i strategin för aktiv integration måste främja integrerat genomförande på såväl EU-nivå som lokal, regional och nationell nivå där alla berörda aktörer deltar (arbetsmarknadens parter, icke-statliga organisationer, lokala och regionala myndigheter etc.) och ge missgynnade personer möjlighet att själva aktivt medverka när strategier utarbetas, hanteras, genomförs och utvärderas.
80. Europaparlamentet betonar nödvändigheten av att vidta flera enhetliga åtgärder på

europaisk nivå i syfte att förhindra och straffa alla former av våld mot minoriteter, personer med funktionshinder och äldre med hjälp av konkreta åtgärder för att minska dessa samhällsgruppers sårbarhet, inbegripet på det materiella planet.

81. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att återigen lägga tydligt strategiskt fokus på utrotandet av fattigdom och främjandet av social integration inom ramen för den sociala dagordningen för perioden 2008–2012. Parlamentet uppmanar till ett mer explicit åtagande i nästa etapp av den öppna samordningsmetoden på områdena för social trygghet och social integration, för en ny, dynamisk och effektiv gemenskapsstrategi som fastställer meningsfulla mål och leder till effektiva instrument och övervakningsmekanismer som är inriktade på bekämpning av fattigdom, social utestängning och ojämlikhet. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att försöka lösa problemen med olika samordningsprocesser (Lissabonstrategin, EU:s strategi för hållbar utveckling, den öppna samordningsmetoden inom social trygghet och social integration) på ett sätt så att det i alla dessa tydligt framgår att fattigdom ska utrotas och social integration främjas på alla politikområden.
82. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, kommittén för socialt skydd samt medlemsstaterna att fastställa särskilda jämställdhetsmål för att motverka fattigdom och social utestängning, inbegripet ett antal politiska åtgärder för att stödja de grupper av kvinnor som löper större risk att drabbas av fattigdom och social utestängning, till exempel icke traditionella familjer och ensamstående föräldrar, invandrarkvinnor, flyktingkvinnor, kvinnor som tillhör etniska minoriteter, äldre kvinnor och kvinnor med funktionshinder.
83. Europaparlamentet uppmanar arbetsmarknadens parter att fortsätta sitt redan påbörjade arbete med den gemensamma analysen för arbetsmarknadens parter och arbetsprogrammet 2006–2008 om integrationen av missgynnade personer på arbetsmarknaden. Parlamentet anser att det krävs en bättre styrning för att samordna den arbetsmarknadsrelaterade verksamheten som arbetsmarknadens parter driver med en bredare samhällsdialog (med bl.a. icke-statliga organisationer) om social integration på andra områden än sysselsättningsområdet.
84. Europaparlamentet håller med kommissionen om att med hänsyn till rekommendation 92/441/EEG och den öppna samordningsmetoden inom områdena för social trygghet och social integration måste det finnas lämpliga indikatorer och övergripande nationella system för insamling och analys av uppgifter (t.ex. statistiska uppgifter om genomsnittlig disponibel inkomst, hushållens konsumtion, prisnivå, minimilön, system för minimiinkomst och tillhörande förmåner). Parlamentet anser att uppföljning och utvärdering av genomförandet av strategierna för social integration och medlemsstaternas lägesrapporter bör visa huruvida den grundläggande rättigheten till tillräckliga resurser och socialt stöd för att människor ska kunna leva ett värdigt liv respekteras i alla medlemsstater, även på regional nivå.
85. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande ”Ett förnyat engagemang för det sociala Europa: Förstärka den öppna samordningsmetoden för socialt skydd och social integration” (KOM(2008)0418), som föreslår att den sociala öppna samordningsmetoden ska stärkas genom att göra den mer synlig och förbättra arbetsmetoderna, samt genom att

stärka interagerandet med andra politikområden. Parlamentet välkomnar särskilt kommissionen förslag om att fastställa mål för fattigdomsminskning (allmän fattigdom, barnfattigdom, fattigdom bland arbetstagare och ihållande långtidsfattigdom), för minimiinkomster genom pensioner, och för tillgång till kvalitativ hälso- och sjukvård (minskad spädbarnsdödlighet, förbättrad folkhälsa och ökad förväntad livslängd osv.).

86. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta effektiva åtgärder för att uppnå Barcelonamålen om barnomsorgstjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta rekommendationer för hur man kan möta behovet av omsorgstjänster i Europa (dvs. organisera och finansiera barnomsorg och omsorg av andra behövande personer), bl.a. att fastställa mål och indikatorer för att garantera barnomsorg för 90 % av alla barn i hela EU, från födseln till den obligatoriska skolåldern, och tillräcklig omsorg av andra behövande personer till 2015. Parlamentet understryker att omsorgstjänsterna måste uppfylla kraven på rimligt pris, tillgänglighet och hög kvalitet så att omsorg om barn eller anhöriga inte längre medför en särskild risk för kvinnor att drabbas av fattigdom.
87. Europaparlamentet betonar att de som är längst bort från arbetsmarknaden inte har dragit någon nämnvärd fördel av gemenskapsprogram såsom Europeiska socialfonden och initiativet Equal. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma hur strukturfonderna bidragit till målen i den öppna samordningsmetoden på grundval av indikatorer för social integration, och att uppmuntra till användning av bestämmelserna i den nya förordningen om Europeiska socialfonden (ESF) och av medel från Progressprogrammet för att stödja åtgärderna för aktiv integration och undersöka möjligheterna att öronmärka ESF-medel eller upprätta en särskild budget för ett gemenskapsinitiativ på detta område. Parlamentet anser att detta också kommer att bidra till att nätverk för bästa praxis när det gäller att bekämpa fattigdom bildas och att utbytet av erfarenheter mellan medlemsstaterna uppmuntras.
88. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbinda sig att agera aktivt inom ramen för det Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning¹, ett år som måste utgöra en viktig del i de långsiktiga insatserna för att bekämpa fattigdom.
89. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bidra till att barn på ett meningsfullt och säkert sätt kan delta i alla frågor som berör dem och se till att alla barn har lika möjligheter att delta.

o

o o

90. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Kommittén för socialt skydd.

MOTIVERING

Inledning

I dokumentet KOM(2007)0620 fastslår kommissionen att det är lämpligt med minimiinkomstsystem, inbegripet arbetsmarknader och förbättrad tillgång till kvalitativa sociala tjänster som de tre huvudmålen för att bekämpa fattigdom och social utslagning. En rad gemensamma principer som inramar en helhetsstrategi för social integration kommer att antas genom att man fördjupar den öppna samordningsmetoden. Jämte den öppna samordningsmetoden kommer EU:s finansiella instrument, som Europeiska socialfonden (ESF), att upprätta en stödjande EU-ram som uppmuntrar medlemsstaterna att skapa en politik för social integration. Enligt föredragandens uppfattning är den gemensamma rapporten om social trygghet och social integration snarare av beskrivande karaktär, då den innehåller hänvisningar till insatser som ska minska barnfattigdomen, främja längre yrkesliv, säkra tillgången till privatfinansierade pensionssystem samt minska ojämlikheterna när det gäller hälsa och långtidsvård.

I överensstämmelse med Lissabonstrategin stöder rådet och kommissionen ekonomisk tillväxt som ett huvudmål för en blomstrande, rättvis och miljömässigt hållbar framtid för EU. Enligt föredragandens mening fästs det inte tillräcklig vikt vid social trygghet och social integration i den gemensamma rapporten, utan den är alltför ensidig till förmån för social integration som en ”produktiv faktor”. Enligt föredragandens mening bör kampen mot barnfattigdom inte bara betraktas som ett bidrag till ekonomin genom att man investerar i framtida humankapital.

Föredraganden stöder kommissionens idé om en mer helhetsbaserad syn på kampen mot fattigdom och social utslagning och samtycker bestämt till de angivna åtgärdsområdena. Enligt föredragandens uppfattning bör strategierna för att bekämpa fattigdom och social utslagning vara starkare förbundna med strategierna för bättre social, territoriell och regional sammanhållning. Föredraganden anser att problemet med fattiga regioner och de enorma regionala skillnaderna när det gäller fattigdom och social utslagning bland regioner behandlas bristfälligt i kommissionens meddelande.

Social integration ska omfatta alla medborgare, oavsett om de är tillgängliga för arbetsmarknaden eller inte. Att göra anställbarhet till det slutliga målet för social integration kommer som föredraganden ser det inte att uppfylla kraven eller leda till att fattigdom och social utslagning kommer att utrotas. Enligt föredragandens uppfattning behandlar kommissionen minoriteter som personer med kroniska sjukdomar och invandrare på ett olämpligt sätt i strategierna om kampen mot fattigdom och social utslagning. Situationen för illegala personer och asylsökande är ännu värre.

En mer helhetsbaserad syn på aktiv social integration

Först och främst måste politiken för social integration säkerställa alla människors grundläggande rättighet till ett värdigt liv och deltagande i samhället. När detta grundläggande mål har nåtts måste man inom ramen för politiken för social integration sörja för en tillräcklig inkomst som ska motverka att människor drabbas av social utslagning, en arbetsmarknad som

är öppen för alla, bättre tillgång till kvalitativa tjänster, integrering av ett jämställdhetsperspektiv, motverkande av diskriminering och aktivt deltagande.

Enligt föredragandens uppfattning är det centralt att social integration och alla delar i helhetsstrategin bygger en strategi som baseras på en grundläggande rättighet. Föredraganden anser att erfarenhet (som till exempel Hartz IV-reformerna i Tyskland) har visat att aktiveringsåtgärder leder till att de offentliga myndigheterna fastställer levnadsvillkor som inte motsvarar de faktiska problemen och att de flesta aktiveringsåtgärder förstärker socialbidragsberoendet i stället för att göra det möjligt för människor att tjäna sitt uppehälle på arbetsmarknaden. En rättighetsbaserad strategi kommer att ge medborgarna möjlighet att välja hur de vill delta i samhället och stärka deras ställning på arbetsmarknaden.

Att garantera tillräcklig inkomst för att ge alla ett värdigt liv

Att garantera tillräcklig inkomst för alla är detsamma som att tillämpa den grundläggande rätten till ett värdigt liv och deltagande i samhället. Sysselsättning är utan tvivel det bästa sättet att ge människor tillräckliga medel för att undvika fattigdom och social utslagning, men det finns åtskilliga situationer i livet där människor inte klarar av att få en tillräckligt hög inkomst genom sysselsättning. Sociala trygghetssystem är avsedda att skydda och hjälpa människor att få en trygg och stabil anställning och tjäna tillräckligt med pengar under dessa perioder.

Nu för tiden ligger nivåerna för socialbidrag under fattigdomsgränsen och måste absolut justeras för att uppfylla det grundläggande målet – att lyfta människor ur fattigdom! I rådets rekommendation från 1992 erkänns den ”grundläggande personliga rättigheten att erhålla inkomster och ersättningar som är tillräckliga för en människovärdig tillvaro”. Föredraganden anser att det fortfarande finns medlemsstater i EU-27 som saknar ett tillräckligt nationellt socialt skyddsnät, något som kräver åtgärder för att ge inkomster som överstiger Eurostats fattigdomsgräns.

En första åtgärd skulle vara att justera tillgänglighet, verkningsfullhet och effektivitet i de mestadels komplexa inkomststödsystemen. De allmänna systemen måste passa ihop med stödåtgärder för social integration och tillhandahålla riktade kompletterande förmåner för missgynnade grupper för att på ett tillfredställande sätt ta itu med den komplexitet som kännetecknar fattigdom och social utslagning. Enligt föredragandens mening måste framför allt inkomstfattigdomen ägnas särskild uppmärksamhet genom ett EU-mål för minimilöner som ska ge en ersättning på minst 60 procent av respektive genomsnittslön.

Att utrota fattigdom bland barn

Kommissionen framhåller de enorma skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller den andel av befolkningen som befinner sig i riskzonen för fattigdom, som varierar mellan mindre än 10 procent i Sverige till över 20 procent i Polen och Litauen. Risken att drabbas av fattigdom är dubbelt så hög för barn som bor i hushåll med en ensamstående förälder jämfört med genomsnittet. Och barn som växer upp i stora familjer löper också större risk att drabbas av fattigdom. Risken för att barn med invandrarbakgrund ska bli fattiga är två till fem gånger högre än för barn som föds i uppehållslandet. Studien tyder också på att låga utbildningsresultat överförs mellan generationerna.

Om man beaktar denna statistik är föredraganden fast övertygad om att det behövs omedelbara åtgärder för att ta itu med barn som lider av talrika problem, barn med invandrabakgrund, barn som bor i hushåll med funktionshindrade och barn till asylsökande eller illegala invandrare. Längre fram måste särskilt stöd och omvårdnad ges till barn som försummas, utnyttjas eller utsätts för våld.

De flesta medlemsstater har redan åtagit sig att följa FN:s konvention om barnets rättigheter (UNCRC), men de har inte kunnat skapa någon tydlig koppling mellan barnets rättigheter och kampen mot barnfattigdom och utslagning på grund av barnfattigdom, vilket är grundläggande eftersom fattigdom är ett brott mot de grundläggande mänskliga rättigheterna.

Enligt föredragandens uppfattning bör en välbalanserad kombination av politiska medel med tillräckliga resurser minska fattigdomen bland barn med 50 procent under löptiden för nästa sociala agenda, vilket skulle vara ett tillfredställande första åtagande på vägen mot utrotandet av barnfattigdom inom EU. Föredraganden anser att en integrerad helhetsstrategi för familjepolitiken skulle utgöra ett tydligt åtagande för att få till stånd en hållbar lösning i syfte att utrota fattigdomen bland barn.

En arbetsmarknad som främjar social integration

Enligt föredragandens åsikt är integration på arbetsmarknaden är en process i tre etapper bestående av stöd innan anställningen börjar, ytterligare personanpassat stöd medan man söker arbete och slutligen stödåtgärder för att behålla anställningen. Det måste riktas särskild uppmärksamhet mot en aktiv integration av ungdomar, äldre och invandrare.

Enligt föredragandens mening bör problemet med låglönefällan och de lågavlönade som fastnar i en ond cirkel av låg eller ingen lön behandlas på ett sätt som gör arbete lönsamt och hjälper människor att hitta en trygg och stabil anställning med anständiga arbetsvillkor och skälig lön.

Föredraganden anser att ”aktiveringsåtgärder” som grundas på alltför begränsade och villkorliga regler för stödberättigande för förmånstagare tvingar människor till lågkvalitativa arbeten som inte bekostar en dräglig levnadsstandard eller leder till social integration. En aktiv arbetsmarknadspolitik bör främja ”bra arbete” och uppåtgående social rörlighet samt fungera som en språngbräda mot en fast, lönsam och rättsligt trygg anställning med ett adekvat socialt skydd.

Enligt föredragandens uppfattning bör den sociala ekonomins potential, företag inom den sociala ekonomin, den icke vinstdrivande sektorn och sektorn för offentlig sysselsättning bidra till social integration av de personer som har svårast att komma in på arbetsmarknaden.

Att ge tillgång till kvalitativa tjänster

Enligt föredragandens uppfattning bör inte bara sociala tjänster av allmänt intresse, utan alla tjänster av allmänt intresse, inbegripet nätverksindustrier som transport, telekommunikation, energi och andra allmännyttiga tjänster eller finansiella tjänster, spela en viktig roll i den aktiva integrationen. Utan tillräcklig tillgång och kvalitet på tjänsterna kommer människor som är socialt utslagna inte att ha några möjligheter på arbetsmarknaden, och de kommer att diskrimineras i fråga om deras förmåga att delta i samhället. De samhällsomfattande

tjänsternas på post- och teleområdet till exempel är särskilt viktiga för sårbara och missgynnade samhällsgrupper.

Alla typer av diskriminering som rör tillgång till varor och tjänster bör avskaffas, inbegripet funktionsnedsättning, ålder, religion eller övertygelse och sexuell läggning, genom ett EU-direktiv mot diskriminering. Enligt föredragandens uppfattning bör offentliga tjänster definieras och utvecklas som pelare i den europeiska sociala modellen med hänsyn till den oerhörda betydelsen av att bekämpa fattigdom och social utslagning.

Föredraganden anser att man bör ta itu med de många dimensioner och det beroendeförhållande som kännetecknar olika risker för fattigdom, eftersom hemlösa till exempel drabbas av talrika problem för att deras grundläggande behov inte inbegrips, vilket gör det omöjligt för dem att komma in på arbetsmarknaden. Ett annat exempel är ojämlikhet när det gäller tillgång till hälsovård, förebyggande och resultat som leder till ytterligare risker för social utslagning.

Förbättrad politisk samordning

Enligt föredragandens mening bör kommissionen allvarligt överväga samrådsdokumentet från Rådgivarbyrån för Europapolitik om ”EU:s sociala verklighet” när man utvecklar en strategi för social integration. Föredraganden anser att den öppna samordningsmetoden måste inriktas mer kraftfullt på att utrota fattigdom, enligt det som framgår av 2008 års gemensamma rapport om social trygghet och social integration. Dessutom krävs det stärkta offentliga budgetar och en koppling mellan samrådsförfarandet och översynen av EU:s budget för 2008/2009 för ett framgångsrikt genomförande av särskilda mål för att bekämpa fattigdom och social utslagning.

Lämpliga indikatorer på den genomsnittliga disponibla inkomsten, hushållens konsumtion, prisnivåer, minimilöner, minimiinkomstsystem och tillhörande förmåner skulle kunna vara ett första steg för att påvisa engagemang från medlemsstatens sida.

Enligt föredragandens uppfattning bör genomförandeprocessen ske på europeisk, nationell, regional och lokal nivå, som innefattar alla berörda parter (arbetsmarknadsparter, icke-statliga organisationer) och i synnerhet de mest missgynnade själva. En bättre dialog, deltagande och ägarskap inom ramen för den öppna samordningsmetoden krävs på alla nivåer och leder till tydligt formulerade mål och åtgärder som följs upp genom jämförelsestudier och övervakning. Föredraganden anser att den öppna samordningsmetoden och tillämpning av bästa praxis måste utarbetas i syfte att minska regionala skillnader och förbättra levnadsvillkoren för fattiga och missgynnade (särskilt pensionärer, människor med kroniska sjukdomar och invandrare).

Enligt föredragandens mening bör man ta itu med befintliga svårigheter när det gäller kopplingar som saknas mellan samordningsprocesser (den öppna samordningsmetoden, socialt skydd, social integrering, integrerade riktlinjer, EU:s strategi för hållbar utveckling) för att synliggöra och stärka åtagandet att utrota fattigdom och främja social integration inom ramen för alla processer.

Enligt föredragandens uppfattning bör de mest sårbara och missgynnade i första hand kunna

dra nytta av gemenskapsprogram som ESF och Equal. Föredraganden anser att kommissionen bör överväga att döpa om Lissabonstrategin till ”tillväxt, sysselsättning och integration”, förena den mer på ett mer djupgående sätt med den öppna samordningsmetoden för social integration och lägga till en övergripande social riktlinje.

26.6.2008

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN

till utskottet för sysselsättning och sociala frågor

om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom,
inom EU
(2008/2034(INI))

Föredragande (*): Anna Záborská

(*): Förfarande med associerade utskott – artikel 47 i arbetsordningen

FÖRSLAG

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män uppmanar utskottet för sysselsättning och sociala frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- med beaktande av artiklarna 3, 16, 18, 23, 25, 26 och 29 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolutioner A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/49/179, A/RES/47/196 och A/RES/50/107,
- med beaktande av dokumenten från FN:s ekonomiska och sociala råd E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 et E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25, E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Mot en EU-strategi för barnets rättigheter” (KOM(2006)0367) och parlamentets resolution av den 16 januari 2008¹ om denna fråga, särskilt punkterna 94–117,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor

¹ Antagna texter, P6_TA(2008)0012.

från 1979,

- med beaktande av FN:s millennieutvecklingsmål från 2000, särskilt målen att utrota fattigdom och hunger (första målet), uppnå allmän grundskoleutbildning (andra målet), främja jämställdhet mellan könen (tredje målet) samt främja miljöskydd (sjunde målet).
- A. De fortsatta löneskillnaderna mellan kvinnor och män gör det svårare för kvinnor att ta sig ur fattigdom.
- B. Vid Europeiska rådets möte i Lissabon 2000 beslutade man att utrota barnfattigdomen i Europa till 2010.
- C. Vid Europeiska rådets möte i Nice 2000 uppmanades medlemsstaterna att följa upp 1992 års rekommendation om garanterade minimiresurser som ska tillhandahållas genom socialskyddssystemen.
- D. Arbetslösa ensamstående föräldrar (oftast kvinnor), ensamstående äldre personer (återigen främst kvinnor) och familjer med stor försörjningsbörda löper en betydligt större risk att hamna i fattigdom i Europa.
- E. Utan sociala transfereringar skulle antalet personer i EU, särskilt kvinnor, i riskzonen för fattigdom öka från 16 % till 40 %, eller 25 % exklusive pensionsutbetalningar.
- F. Kvinnors yrkeskarriärer, som är kortare, långsammare och sämre betalda än mäns, inverkar också på risken för fattigdom, särskilt för kvinnor över 65 år (21 %, dvs. 5 procentenheter mer än för män).
- 1. Europaparlamentet uppmärksammar att fattigdom och ojämlikhet påverkar kvinnor på ett oproportionerligt sätt och att medelinkomsten för kvinnor bara är 55 % av männens.
- 2. Europaparlamentet kräver en mer pragmatisk politisk och institutionell strategi i kampen mot extrem fattigdom, vilka integrerar jämställdhetspolitiken, politiken för att bekämpa diskriminering och social utestängning och för ett aktivt deltagande samt tydligt främjar varje mål i sig, särskilt ett nära samarbete med familjerna, kvinnoorganisationerna och de fattigaste människorna.
- 3. Europaparlamentet påminner om att kvinnor löper större risk att hamna i extrem fattigdom än män.
- 4. Europaparlamentet framhåller att den ihållande trenden mot en feminisering av fattigdomen i dagens europeiska samhällen visar att de nuvarande systemen för socialt skydd och EU:s olika strategier på det sociala och ekonomiska området samt på sysselsättningsområdet inte är anpassade till kvinnors behov och skillnaderna i kvinnors arbete. Vidare understryker parlamentet att kvinnors fattigdom och sociala utestängning i Europa kräver specifika, multipla och genusanpassade åtgärder.
- 5. Europaparlamentet förordar den öppna samordningsmetoden för socialt skydd och social integration. Parlamentet uppmanar kommissionen, kommittén för socialt skydd samt

medlemsstaterna att fastställa särskilda jämställdhetsmål för att motverka fattigdom och social utestängning, inbegripet en uppsättning politiska åtgärder för att stödja de grupper av kvinnor som löper större risk att drabbas av fattigdom och social utestängning, till exempel icke traditionella familjer och ensamstående föräldrar, invandrarkvinnor, flyktingkvinnor, kvinnor som tillhör etniska minoriteter, äldre kvinnor och kvinnor med funktionshinder.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genomföra en särskild analys och reform av de sociala trygghetssystemen och att utveckla EU-riktlinjer för att reformera de sociala trygghetssystemen utifrån ett jämställdhetsperspektiv, däribland en individualisering av rätten till socialförsäkring, genom att anpassa den sociala tryggheten och socialtjänsterna till de förändrade familjestrukturerna och se till att de sociala trygghetssystemen på ett bättre sätt kommer åt kvinnors utsatta situation och tillgodoser de mest sårbara kvinnornas behov.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta effektiva åtgärder för att uppnå Barcelonamålen om barnomsorg.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att hjälpa medlemsstaterna att effektivt genomföra principen om lika lön för arbete av lika socialt värde.
9. Europaparlamentet understryker att det är en viktig rätt för ett barn att få leva med sina föräldrar. Det är viktigt att betona familjernas betydelse för barns utveckling, oavsett barnets ålder och familjens socioekonomiska situation. Parlamentet kräver därför att familjer som lever i extrem fattigdom ska få stöd i sin dagliga strävan i egenskap av familj. Vidare uppmanar parlamentet medlemsstaterna att sluta omplacera barn på grund av socioekonomiska skäl och att hjälpa föräldrar att på ett långsiktigt sätt ta sitt föräldraansvar även under svåra förhållanden med extrem fattigdom, varvid man genom att främja mödrars/kvinnors egenmakt också främjar barnen/familjerna.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla en särskild politik för gatubarn, framför allt i fråga om deras speciella behov på utbildningsområdet och inom social kompetens.
11. Europaparlamentet uppmanar ännu en gång Eurostat att ta fram indikatorer för att mäta dessa strategiers framsteg i nära samarbete med de organisationer som arbetat med att bekämpa extrem fattigdom och särskilt med kvinnoorganisationerna och de fattigaste själva, t.ex. Europeiska nätverket mot fattigdom som har erfarenhet av att arbeta med, för och genom människor med erfarenhet av fattigdom, på det sätt som görs i program där det sker ”en samverkan med de sakkunniga”.
12. Europaparlamentet understryker att alla dessa svårigheter hindrar de utsatta från att utöva sina grundläggande rättigheter. Parlamentet uppmanar de nationella, europeiska och internationella institutionerna att beakta den extrema fattigdomens och den sociala utestängningens mångfacetterade karaktär, som berör alla aspekter av en människas liv, och att särskilt studera orsakssambanden mellan våld inom förhållanden och långvarig fattigdom.

13. Europaparlamentet påminner om att de fattigaste ofta själva anser att en människovärdig inkomsttrygghet eller en fast avlönad anställning skulle ge dem tillbaka stoltheten, värdigheten och självkänslan inför deras barn och familjer, och en annan viktig åtgärd i detta sammanhang är att undanröja löneklyftorna mellan kvinnor och män. Parlamentet begär därför att de svagaste och mest utsatta arbetarna får stöd och vägledning i samband med integrationen i arbetslivet, så att det bereds väg för ett verkligt inbegripande samhälle som respekterar sina fattigaste invånare.
14. Europaparlamentet framhåller att i Europa är 20 miljoner människor, främst kvinnor, arbetande fattiga, dvs. 6 % av den totala befolkningen, och 36 % av den arbetande befolkningen löper risk att drabbas av fattigdom. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att enas om ett system med minimilöner som en del av aktiv integration.
15. Europaparlamentet konstaterar att tillräckliga system för minimiinkomster är en grundläggande förutsättning för en union baserad på social rättvisa och lika möjligheter för alla. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera en tillräcklig minimiinkomst för perioder av arbetslöshet eller mellan anställningar och att särskilt uppmärksamma de grupper av kvinnor som har extra stort ansvar.
16. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen, medlemsstaterna, de civila organisationerna och gräsrots-/självhjälpsorganisationer som bildats av människor med erfarenhet av fattigdom att se till att allt fler barn från olika kulturer och sociala miljöer får möjlighet att i kontakter på olika nivåer företräda sin region eller sitt land. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att i detta syfte erkänna de nationella nätverken mot fattigdom (t.ex. EAPN) som organisationer i det civila samhället och att ge dem systematiskt stöd. Vidare uppmanar parlamentet EU och medlemsstaterna att integrera dessa gräsrotsorganisationer i sin politik på alla beslutsnivåer i syfte att frigöra medel som gör det möjligt för de mest marginaliserade barnen att komma till tals genom att tillsammans med dessa genomföra långsiktiga projekt med tillräckliga ekonomiska och mänskliga resurser. Alla berörda parter uppmanas att främja projekt som låter barn från olika sociala och kulturella miljöer komma i kontakt med varandra, där den tvärvetenskapliga aspekten framhålls, utrymme ges för konstnärligt skapande och barnen får möjlighet att föra fram sina egna idéer om lösningar och förmedla dessa till andra.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla en öppen samordningsmetod på omsorgsområdet för att utarbeta rekommendationer för hur man kan möta behoven av omsorgstjänster i Europa (dvs. organisera och finansiera barnomsorg och omsorg av andra behövande personer) och mål och indikatorer för att garantera barnomsorg för 90 % av alla barn i hela EU, från födseln till den obligatoriska skolåldern, och tillräcklig omsorg av andra behövande personer till 2015. Parlamentet understryker att omsorgstjänsterna måste uppfylla kraven på rimligt pris, tillgänglighet och hög kvalitet så att omsorg om barn eller anhöriga inte längre medför risk för att hamna i fattigdom för framför allt kvinnor.
18. Europaparlamentet uppmanar till ett fritt och obehindrat deltagande i utbildning, yrkesutbildning och livslångt lärande samt i utbildning om hur man hanterar sin ekonomi.
19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstater att se till att alla barn, och särskilt de som

lever i fattigdom, har möjlighet att delta i det sociala och kulturella livet, i fritidsaktiviteter och idrott.

20. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att erkänna att ensamstående föräldrar löper större risk att drabbas av fattigdom och att ge dessa familjer särskilt stöd.
21. Europaparlamentet anser att risken att drabbas av fattigdom är större för kvinnor än för män, särskilt bland äldre, eftersom de sociala trygghetssystemen ofta grundas på principen om kontinuerligt avlönat arbete. Parlamentet efterlyser en individualiserad rätt till minimiinkomst som inte är beroende av anställningsrelaterade bidrag.
22. Europaparlamentet betonar att andelen deltidsarbete i EU är 31 % för kvinnor och 7,4 % för män. Deltidsarbete för kvinnor innebär ofta obetydligt och marginellt deltidsarbete med låg lön och otillräckligt socialt skydd. Kvinnor löper därför större risk att drabbas av fattigdom, särskilt äldre kvinnor, eftersom det ofta inte går att leva ett oberoende liv på den pension som man tjänat in på deltidsarbete.
23. Europaparlamentet betonar vikten av att hjälpa gatubarn, barn som utsatts för handel och underåriga utan medföljande vuxen att återförenas med sina familjer, och att i varje enskilt fall se till barnets bästa. Parlamentet betonar att återföreningen bör åtföljas av särskilda åtgärder för social återintegrering i de fall där den socioekonomiska situationen har fått barnet att dras in i olaglig inkomstbringande verksamhet som skadar barnets fysiska och moraliska utveckling, såsom prostitution och narkotikahandel.
24. Europaparlamentet uppmanar Eurostat att etablera en koppling med den uppsättning indikatorer som håller på att tas fram på begäran av EU:s byrå för de grundläggande rättigheterna i syfte att övervaka EU-åtgärdernas effekter på barnens rättigheter och välfärd. Parlamentet pekar på behovet av att kommissionen, byrån för de grundläggande rättigheterna och medlemsstaterna tillsammans anstränger sig för att samarbeta med relevanta FN-organ, internationella organisationer och forskningscenter för att förbättra insamlingen av jämförbara statistiska uppgifter om barnens situation inom EU¹. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta alla åtgärder som behövs för att säkra efterlevnaden i rekommendationen i rapport från kommittén för socialt skydd av den 17 januari 2008, om att medlemsstaterna ska se över de olika uppgiftskällor som finns tillgängliga på nationell nivå och lägre nivåer om barn i utsatta situationer.
25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tänka på att den onda cirkeln av extrem fattigdom, utsatthet, diskriminering och social utestängning försätter barn, särskilt gatubarn, i en riskfylld situation och att det krävs differentierade och individuella åtgärder för att man ska kunna komma till rätta med alla negativa omständigheter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ställa sig bakom en gemensam europeisk insats för att få stopp på handel med barn, barnprostitution, narkotikamissbruk bland barn, våld mot barn och ungdomsbrottslighet.
26. Europaparlamentet uppmanar EU, medlemsstaterna och organisationer i det civila

¹ 2007/2093(INI).

samhället att se till att barns deltagande alltid organiseras på ett sätt som överensstämmer med principerna om säkert och meningsfullt deltagande.

27. Europaparlamentet påminner om att extrem fattigdom och marginalisering allvarligt inverkar på gatubarns utveckling, gör dem särskilt utsatta för fysiskt, psykiskt och sexuellt våld och drar in dem i olaglig verksamhet som gör att de hamnar i samhällets utkanter och försvårar deras möjligheter att komma in på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta konkreta och riktade åtgärder för att tillgodose gatubarns särskilda behov och för att bättre samordna insatserna från statliga, regionala och lokala myndigheters sida för att komma till rätta med de otillräckliga metoder som normalt sett sätts in. Vidare betonar parlamentet den växande europeiska dimensionen av fenomenet gatubarn och efterlyser en gemensam samordnad insats för att komma åt de verkliga orsakerna till extrem marginalisering och fattigdom bland gatubarn och deras familjer genom att förbättra deras tillgång till kvalitativa tjänster och motverka organiserad brottslighet. Parlamentet uppmanar rådet att enas om ett EU-övergripande åtagande baserat på Europaparlamentets ovannämnda resolution av den 16 januari 2008 med titeln ”Mot en EU-strategi för barnets rättigheter”¹ för att få ett slut på fenomenet gatubarn till 2015.

¹ Antagna texter, P6_TA(2008)0012.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	25.6.2008
Slutomröstning: resultat	+: 23 -: 0 0: 3
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Emine Bozkurt, Claire Gibault, Lissy Gröner, Esther Herranz García, Livia Járóka, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Urszula Krupa, Roselyne Lefrançois, Astrid Lulling, Doris Pack, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Zita Pleštinská, Anni Podimata, Christa Prets, Teresa Riera Madurell, Eva-Britt Svensson, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Jill Evans, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Mary Honeyball, Maria Petre
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Pedro Guerreiro, Eva Lichtenberger, Helmuth Markov

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	10.9.2008
Slutomröstning: resultat	+: 46 -: 2 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jan Andersson, Edit Bauer, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Milan Cabrnock, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Proinsias De Rossa, Harald Ettl, Richard Falbr, Carlo Fatuzzo, Ilda Figueiredo, Roger Helmer, Stephen Hughes, Karin Jöns, Ona Juknevičienė, Jean Lambert, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Maria Matsouka, Mary Lou McDonald, Elisabeth Morin, Juan Andrés Naranjo Escobar, Csaba Öry, Siiri Oviir, Pier Antonio Panzeri, Rovana Plumb, Jacek Protasiewicz, Bilyana Ilieva Raeva, Elisabeth Schroedter, José Albino Silva Peneda, Jean Spautz, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Petru Filip, Donata Gottardi, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Sepp Kustatscher, Claude Moraes, Roberto Musacchio, Agnes Schierhuber